

Za serbskeju golu

Krleš

Za sebskeju golu jadno jazorisko.
Co ga w jazorisku? Grozna paliwaka.

Ta pak kšěšo naraz cele město požrěš.
Prědna na rěd pśižo kejžorowa žowka.

Kněžna z grodu žěšo, dobru noc dawašo.
„Dobru noc něnt mějšo wy, moj nan, moj stary“

Kejžorowe žowčo k jazoroju žěšo.
Grozna paliwaka k brjogoju plějašo.

„Och, ty swěty Juro, stoj mě ku pomocy!“
„Och, ty luba kněžna, wěriš ty do Boga?“

„Kak ga ja do Boga wěriš njedejalaj.
Bog Kněz, ten jo mocny, dokulaž jo mudry.“

„Ow, ty lube žowčo, wotpasaj se swoj pas!
Comej jen zažernuš za to tluste šyjsko.“

Za to tluste šyjsko, za to tluste gjardlisko.
Zabili su ju, do woza ju kladli.

Njebojšo se, luže, wona njejo žywa.
Mocny swěty Juro paliwaku zabi.